

hold mellem Dampskibstons og Sejlskibstons. Naar nu Udvalget og ogsaa Ministeren ere enige i at nedsætte Afgiften til 12 Ore i Stedet for at være 17 Ore, forekommer det mig, man gerne kunde gjort det Skridt lidt større og, naar man vilde imødelomme, saa hellere være en lille Smule flottere anlagt end lige at knibe det ned til det mindst mulige. I Særdeleshed mener jeg, at det hele bliver paafaldende, naar man samtidig med at lette Sejlskibene 5 Ore lægger 5 Ore paa Dampskibstonnagen. Det vil jo saa ligefrem blive en lille Forretning, Ministeren gør, thi der kommer utvivlsomt mere ind om Aaret paa 5 Ore pr. Dampskibstøn end paa 5 Ore pr. Sejlskibstøn. (Modsigelse af Ordføreren [C. Hage].) Ja, det antog jeg dog, mulig jeg tager fejl; det kommer jo alt an paa, hvor mange Tons der falder paa Dampskibene, og hvor mange paa Sejlskibene her i Landet. Men i hvert Tilfælde vil jeg sige, at jeg synes ikke, at, fordi man viser Respektighed mod Sejlskibene, man saa derfor skal gaa hen og genvinde finansielt, hvad man har givet dem, ved at lægge deres Byrde paa Dampskibene. Det er nemlig dog klart, at det, det gælder om, naar vi staa over for en Byrde paa Skibsfarten, er ikke at sammenligne Skibsfarten med andre Erhverv og sige, at den er forholdsvist mindre bestattet end det og det Erhverv, hvilket jo er meget vanskeligt at sige. Det, det kommer an paa, er: Hvorledes staa vor Skibsfart over for andre Landes? Det er det, det gælder om at finde ud af i dette Tilfælde, og det er det, vi maa tage Hensyn til, thi Udviklingen af vor Skibsfart er et af de vigtigste Hjælpemidler til at bringe Erhvervslivet frem i Danmark. Skibsfartens og Handelens Udvikling er af den største Betydning for vort Jordbrug. Jeg skal blot pege paa en ganske simpel Ting, nemlig den, at saa vist som det er en Mislighed for vort Jordbrug kun at have eet Marked — for Øjeblikket England — saa vist er det af største Betydning, at vi kunne udvide vort Marked omkring paa Jordkloden og eksportere andetsteds hen end til England. Gaar England hen og vedtager Forholdsregler mod os, ere vi i højeste Grad uheldig stillede, hvis vi ikke have Ventiler, have Udflugt til at kunne bringe vore Frembringelser andetsteds hen, men jo mere vi udvikle Skibsfarten og Handelen, desto sikrere kunne vi gøre Regning paa at finde andre Forbindelser til Nytte for vort Jordbrug. I det hele taget vil jeg sige, at det undrer mig at se, at imellem dem, som støtte og anbefale dette Forslag om Forhøjelsen af Afgiften

paa Dampskibene, er en stor Del af de Folk, som støtte sig til Agravterne, kalde sig selv Agravter, ja endogsaa ere Medlemmer af Agravforeningen, og paa samme Tid, som de fordre dette, fordre de overalt Nedsættelse i Fragterne baade for Import- og Eksportartikler. Men man kan dog ikke baade sløjte og have Mel i Munden, og ville vi have nedlatte Fragter for vore Eksportartikler, gælder det ogsaa om, at vi søge at nedbringe saa meget som muligt de Afgifter, som vore egne Skibe skulle svare til Finanserne. Nej, ville vi have billige Fragter, maa vi have saa mange Afgifter som muligt af dem, som hvile paa Skibsfarten, og da denne er den vigtigste Støtte for Landbruget, maa jo alle Jordbrugere sige: Lad os nedsætte alle disse Afgifter saa meget som muligt! Jeg har nu ikke tænkt paa, at det kunde nytte at stille noget Ændringsforslag til den Betænkning, som her foreligger fra Finansudvalget; men jeg tilraader aldeles bestemt, at man stemmer imod Flertallet, at man forkaster Ændringsforslag under Nr. 3 og i alle Tilfælde holder sig til Ændringsforslaget under Nr. 4, som siger, at Afgiften nedsættes for Sejlskibe fra 17 til 12 Ore halvaarlig, men at man derimod forkaster Ændringsforslag Nr. 2, der siger det samme for Sejlskibenes Vedkommende, men samtidig forhøjer Konsulatafgiften for Dampskibe fra 50 til 55 Ore. Det er en stor Fejl, efter min Mening, at bebyrde vor Skibsfart mere, end den allerede er. Den højtærede Minister har rakt Haanden til, at vi efterhaanden have faaet disse Forhold noget bedre ordnede, end de hidtil have været. Skulde Resultatet nu i Alar blive det, at vi vedtage det ene eller det andet af de Ændringsforslag, som her foreligger, haaber jeg dog, at den højtærede Minister vedvarende vil arbejde hen til at lette vor Skibsfart, og det forekommer mig, at vi nok kunne have Lov til at vente en væsentlig Lettelse for Skibsfarten, hvad denne Afgift angaar. Naar vi se Ministerens egne Motiver, maa det ogsaa indrømmes, at de gaa ud paa, at der er ganske andre Interesser knyttet til Konsulatsvæsenet end netop Skibsfarten. Den højtærede Minister siger selv, at det i første Linie er af Betydning for Skibsfarten, men ogsaa for Handelen, og de to Ting falde dog ikke nøjagtig sammen. Desuden har her været medbestemmende Ønsket om at virke for en forøget Trafik i Kjøbenhavns Frihavn. Denne Trafik vil jo imidlertid ikke udelukkende være knyttet til vore egne Skibe, saa for saa vidt man har ansat Konsulerne, for at de skulle virke for en forøget Trafik der, er det ikke en Sag, som direkte vedrører vor egen Skibs-